

И ето, въ българскитѣ области настѣпва недоволство отъ владишкитѣ обири и безчинства, подаватъ се отъ тамъ остри изложения отъ страна на по-младитѣ и образовани българи, искатъ се еднородни и едноезични титуляри на епископскитѣ катедри. Всичко това, „вмѣсто да вразуми владицитѣ, та да се намалятъ тѣхнитѣ непростителни беззакония“, ги прави да прибѣгнатъ до още „по-лоши, по-ужасни и по-силни софизми“ : „всѣко застѣпничество предъ властитѣ относно религията тѣзи проклети владици отдаватъ на възстанически кроежи; . . . всѣка съпротива срещу злодеянията или беззаконията на фенерскитѣ владици се представя предъ властѣта като революционно движение, което трѣбва часъ по-скоро да се потуши“. Отъ тамъ и неописуемитѣ заточения, убийства и арести на виднитѣ българи. Донасяйки на Портата, че българитѣ преследватъ политическа независимостъ, владицитѣ се стараели да доказватъ необходимостѣта отъ своето оставане въ България. Но тѣзи интриги и клевети, нанасяйки толкова пакости, не могатъ да помогнатъ по-късно нищо. „Българскитѣ народъ възкрѣсна, съ по-жизнени сили, а пѣкъ фенерското разбойничество се изгубва за вѣки-вѣковъ, като остана подъ народно проклятие и като зае въ историята най-печалнитѣ страници на човѣшкото зло“. Селимински мисли дори, че еднообразното действие на фенерското духовенство — като систематично преследване на българското движение — дава основание да се заключи за съществуването на едно „тайно антихристиянско дружество“ между грѣцкитѣ архиереи, по подобие на иезуитския орденъ. Щомъ за владика не се рѣкополага никога друго лице, освенъ такова, което е служило нѣколко години, за да изучи всички потайности на съсловието; и щомъ тѣзи владици се държатъ така непреклонно и така презрително къмъ правителството, или тѣй безсрамно къмъ народа, — трѣбва да се допустне, че тѣ се покровителствуватъ отъ по-високо мѣсто и че сж склучили помежду си нѣкакъвъ отбранителенъ таенъ съюзъ.

Кое е самата истина, обаче, а не предположение, то е — подкрепата, давана на фанариотитѣ отъ българскитѣ чорбаджи и грѣкомани. Както Н. Бозвели и Раковски отправятъ люти обвинения срещу тази класа ренегати, така и Селимински ще ги клейми безпощадно. Още отъ родния си